

Arrest

nr. 273 897 van 9 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUBERT
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 februari 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 06 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. HUBERT en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Vietnamese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1971.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 11 juli 2008. Op 1 april 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 december 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 23 december 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij kennelijk ongegrond wordt verklaard, de verzoekende partij niet wordt erkend als vluchteling en haar de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Quang Binh, Vietnam en bent u katholiek. U verklaart in 2008 om economische redenen Vietnam te hebben verlaten. U wilde geld verdienen in het buitenland om zo een vissersboot te kunnen bouwen voor uw familie. U reisde via Zuid-Korea, Tsjechië en Duitsland naar België waar u op 11 juli 2008 aankwam. Op 1 april 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek om internationale bescherming legde u uw origineel paspoort neer op het CGVS en stuurde u nadien per mail documenten door van uw huidige registratie, huur en werkzaamheden in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzonder procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend aangezien er in het kader van onderhavige procedurele redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient daarnaast te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw ingeroepen vluchtmotieven, om geld te verdienen om zo een vissersboot te kunnen bouwen (NPO, p.5), van louter economische aard zijn en geen enkel verband houden met de Geneefse Vluchtelingenconventie, die voorziet in het verlenen van internationale bescherming aan personen die hun land hebben verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun nationaliteit, etnische afkomst, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U beweerde niet politiek actief te zijn (NPO, p.6). U geeft aan katholiek te zijn, maar uit geen enkele van uw verklaringen blijkt dat dit tot enig probleem heeft geleid in Vietnam (NPO, p.6). Gevraagd of u problemen heeft in Vietnam antwoordt u tweemaal negatief (NPO, p.5 en 6). Gevraagd wat u vreest bij een terugkeer naar Vietnam verklaart u te vrezen geen werk te hebben en geen toekomst te hebben in Vietnam (NPO, p.6). Behalve deze eventuele economische problemen haalt u geen andere problemen in Vietnam aan.

Vervolgens kan er aansluitend op gewezen worden dat u uw verzoek om internationale bescherming extreem laatstijdig hebt ingediend. U verklaart dat u op 11 juli 2008 in België bent aangekomen, maar deed uw verzoek om internationale bescherming pas op 1 april 2021 (Zie administratief dossier, bijlage 26; Verklaring DVZ, pt.21, dd.22.04.21). Dat u pas na zoveel jaren internationale bescherming aanvraagt bevestigt opnieuw dat u niet werkelijk nood meent te hebben aan internationale bescherming, en uw verzoek enkel deed legaal te kunnen werken in België, zoals u zelf zegt (NPO, p.7) .

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans krijgt. Dat u naliet in de landen die u passeerde, met name Duitsland en Tsjechië, en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan een eventuele vrees voor vervolging of risico op ernstige schade.

Uw documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen ombuigen. Uw paspoort ondersteunt louter dat u in 2008 vertrokken zou zijn uit Vietnam, wat in deze niet betwist wordt. Uw registratiecertificaat, huur- en werkcontract zeggen slechts iets over uw leven in België.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §,

c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 57/6, § 1, 2°, 57/6/1, § 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de overduidelijke beoordelingsvergissing" en van "de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur", alsook op "de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen".

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij als volgt:

"2.1.1. Volgens CGVS : "Ten eerste diende u pas laattijdig een verzoek om internationale bescherming in" Verzoeker verliet Vietnam voor het eerst en is bijgevolg niet op de hoogte van al de noodzakelijke stappen die moeten genomen worden om de bescherming van asielinstanties te verkrijgen. Hij heeft gezegd dat "ik wist niet deze informatie over asiel, nu zijn er vrienden die me vertelden en nu pas weet ik dat" (CGVA, pagina 3).

In ieder geval kan het CGVS niet, om de enige ingeroepen redenen, afzien van haar verplichting om onderzoek te doen naar de aangehaalde feiten ter ondersteuning van de asielaanvraag en de vrees voor vervolging bij terugkeer, wat een inbreuk op de wettelijke bepalingen opgenomen in de middelen kan uitmaken. Verzoeker had redenen om te vrezen in de zin van het Verdrag van Genève, maar werd niet zinnig geadviseerd gezien de situatie waarin hij zich bevond. Alleen en bijzonder kwetsbaar, probeerde verzoeker zo goed mogelijk voor zichzelf te zorgen.

2.1.2. DE VERVOLGINGSVREES :

Het kan niet beschouwd zijn dat verzoeker momenteel door haar nationale autoriteiten van een volle en gehele bescherming zou beschikken, welke vereist, behalve de lichamelijke veiligheid, de mogelijkheid om van zijn burgerrechten en van zijn sociale en economische fundamentele rechten te kunnen genieten. Dat in het onderhavige geval, de ondergane feiten voldoende ernstig blijken opdat de eiser in haar vrees volhardt (C.P.R.R., 8.09.97, n° 96/1850/F517 (F), R.D.E., 1997, n° 94, p. 401).

Voorts gezien de situatie van Vietnam tegenwoordig, is de vrees van verzoeker nog altijd huidig (zie, mutatis mutandis, CPRR, 98-0779/ F 728 (Congo), R.D.E., 1999, n° 105, 622 ; CPRR, 98-0730/F868 (Congo, ex-Zaire) : idem).

Uiteindelijk, zelfs als er een twijfel bestaat, quod non, betreffende de natuur en de ernst van de vervolgingen waarvan de verzoeker zou het onderwerp kunnen zijn in geval van terugkeer, moet deze twijfel in ruime mate aan de verzoeker weldoen (CPRR, n° 98-1152/F 871/cd; CPRR, 99 - 0271/F 872; CPRR, 27.7.99, n° 99-0012/F 862; CPRR, 16.7.99, n° 99 - 0173; CPRR, 9.7.99, n° 98- 1079).

In hoofde van verzoeker bestaat er wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk."

2.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de overduidelijke beoordelingsvergissing" en van "de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur", alsook op "de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen".

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij als volgt:

“In het onderhavige geval, moet de Belgische overheid weten dat de situatie in zijn land van oorsprong, zijnde Vietnam, bijzonder onstabiel blijft en dat de overtredingen van de mensenrechten blijven voortduren, hetgeen elke terugkeer voor verzoeker bijzonder moeilijk maakt.

Verzoeker meent dat er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer opnieuw aan dezelfde mishandelingen en doodsb bedreigingen zal worden onderworpen als voordien.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. de verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

3.2. Het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij werd onderzocht en behandeld onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij haar verzoek met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van diezelfde wet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd. Dit zijn de artikelen waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert in het verzoekschrift.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal toepassingen gemaakt heeft van artikel 57/6/1, § 1, a) en h) en § 2 van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt: *“§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: (...)*

a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; (...)

h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; (...)

§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

De verzoekende partij bewijst haar identiteit aan de hand van haar origineel paspoort. De overige documenten die de verzoekende partij bijbrengt hebben betrekking op haar leefomstandigheden in België. Het gaat om documenten die geen betrekking hebben op een verzoek om internationale bescherming.

In de bestreden beslissing, getiteld ‘verzoek kennelijk ongegrond’, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat:

(i) de door de verzoekende partij aangehaalde vluchtmotieven, met name het verdienen van geld om een vissersboot te kunnen bouwen, van louter economische aard zijn, dat zij vreest ingeval van terugkeer naar Vietnam geen werk en geen toekomst te hebben en dat zij voor het overige geen andere problemen aanhaalt die zij in Vietnam zou hebben gekend.

(ii) de verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende. Zij verklaart immers reeds op 11 juli 2008 in België te zijn aangekomen en dient pas op 1 april 2021 haar verzoek om internationale bescherming in, dit bovendien met het oog op het legaal kunnen werken in België. De commissaris-generaal stelt vervolgens (vast) dat de houding van verzoekende partij slechts moeilijk in

overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

(iii) de verzoekende partij geen verzoek om internationale bescherming indiende in de Europese landen waardoorheen zij op weg naar België reisde.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald het verlaten van Vietnam omwille van economische redenen (geld kunnen verdienen om een vissersboot te kunnen bouwen), geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève. De verzoekende partij ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming. Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *"U geeft aan katholiek te zijn, maar uit geen enkele van uw verklaringen blijkt dat dit tot enig probleem heeft geleid in Vietnam (NPO, p.6). Gevraagd of u problemen heeft in Vietnam antwoordt u tweemaal negatief (NPO, p.5 en 6)."* Voormelde motieven van de bestreden beslissing worden niet betwist door de verzoekende partij.

De Raad wijst er in dit verband op dat dergelijke louter sociaaleconomische overwegingen als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en geen recht geven op internationale bescherming. Zulke sociaaleconomische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van de verzoekende partij zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door de verzoekende partij concreet aangetoond. Puur sociaaleconomische omstandigheden en/of aanpassingsmoeilijkheden volstaan niet om te gewagen van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het gegeven dat de verzoekende partij wenst te werken om een eigen vissersboot te kopen, is weliswaar lovenswaardig, maar levert in haren hoofde geen vrees op voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij niet zinvol werd geadviseerd gezien de situatie waarin zij zich bevond, dat zij alleen en bijzonder kwetsbaar was en probeerde om zo goed mogelijk voor zichzelf te zorgen en dat zij pas wist van de mogelijkheid om internationale bescherming te vragen wanneer haar vrienden haar dit vertelden, komt zij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te hebben ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, zodra hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat de verzoekende partij naliet dit te doen en gedurende bijna dertien jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid.

Waar de verzoekende partij verder in haar verzoekschrift aanvoert dat de Vietnamese autoriteiten haar geen volle en gehele bescherming kunnen bieden, waaronder de mogelijkheid om haar burgerrechten en haar sociale en economische fundamentele rechten uit te kunnen oefenen, komt zij niet verder dan het *post factum* opwerpen van een blote bewering. De verzoekende partij haalde tijdens haar persoonlijk onderhoud geen enkele keer aan dat zij ingeval van terugkeer naar Vietnam omwille van een gebrekkige bescherming vanwege de Vietnamese autoriteiten niet in staat zou zijn tot het uitoefenen van haar burgerrechten, haar sociale en economische fundamentele rechten en/of enige andere (mensen)rechten. Bovendien laat de verzoekende partij na haar beweringen te staven aan de hand van objectieve landeninformatie. De verzoekende partij toont dan ook geenszins aan dat haar socio-economische situatie ingeval van terugkeer naar Vietnam dermate slecht zou zijn dat zij in een situatie terechtkomt die gelijkgesteld kan worden met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift nog stelt dat: *"Verzoeker meent dat*

er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer opnieuw aan dezelfde mishandelingen en doodsb bedreigingen zal worden onderworpen als voordien", dient opgemerkt dat de verzoekende partij nooit eerder melding maakte van mishandelingen en doodsb bedreigingen waarvan zij in Vietnam het slachtoffer zou zijn geweest en dat zij evenmin in haar verzoekschrift verduidelijkt over welke mishandelingen en doodsb bedreigingen zij het heeft. In zoverre dit geen materiële vergissing betreft, komt zij dienaangaande dan ook niet verder dan het *post factum* opwerpen van blote beweringen, hetgeen allerm minst volstaat teneinde alsnog een nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken.

Gezien het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Vietnam actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.4. Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Vietnam.

3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Vietnamees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, toont de verzoekende partij niet aan dat de commissaris-generaal haar verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet ten onrechte kennelijk ongegrond zou hebben verklaard.

3.8. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS